

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Sklenáře a přísedících Ing. Martiny Ramešové a Milana Raka v hlavním líčení konaném dne 16.01.2023 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED], dělník, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

1.

v přesně nezjištěné době v měsíci listopadu 2021 v době kolem 19.30 hodin v obci [REDACTED] okres [REDACTED], na parkovišti před hrobkou [REDACTED] v osobním automobilu tov. značky Škoda Octavia, reg.zn. [REDACTED], se záměrem uskutečnění pohlavního styku, uskutečnil s nezletilou [REDACTED] nar. [REDACTED], orální pohlavní styk, třebaže věděl, že poškozená v době činu nedovršila věk patnáct let,

tedy

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil,

2.

v přesně nezjištěné době v měsíci listopadu 2021 v době kolem 19.30 hodin v obci [REDACTED] okres [REDACTED], na parkovišti před hrobkou [REDACTED] v osobním automobilu tov. značky Škoda Octavia, reg.zn. [REDACTED], se záměrem sexuálního uspokojení pořídil přesně nezjištěným

Shodu s prvopisem provedla Radka Veselská.

mobilním telefonem digitální audiovizuální záznam nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE]
provádějící orální pohlavní styk,

tedy

vyrobil elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

pod bodem 1. výroku rozsudku:

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 2. výroku rozsudku:

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 12 /dvanáct/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 /dvacet čtyři/ měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE] s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1 Po provedeném dokazování v rámci hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je podrobně uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
- 2 **Obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého práva a k věci nevyprávěl. Obž. nicméně podle § 206c odst. 1 tr.ř. před soudem **prohlásil vinu**. Soud neshledal důvody, proč prohlášení viny nepřijmout (§ 206c odst. 5 tr.ř.), usnesením podle § 206c odst. 4, 6 tr.ř. proto **přijal prohlášení viny** a současně rozhodl, že dokazování se neprovede v tom rozsahu, v jakém obž. prohlásil svou vinu. Dokazování tak bylo provedeno jen v rozsahu zbývajícím.
- 3 Soud dále usnesením podle § 102 odst. 2 věty druhé tr.ř. rozhodl o tom, že bude proveden důkaz přečtením protokolu o výsledku svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], na č.l. 57-60 spisu., a to namísto osobního slyšení této svědkyně. Svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení, obhajoba měla možnost jí klást otázky, jde o osobu mladší než osmnáct let a její výslech se týkal okolností, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj. Se zřetelem k těmto okolnostem soud nepokládal osobní výslech svědkyně v hlavním líčení za vhodný a rozhodl tedy tak, jak shora uvedeno.
- 4 Poté, co soud výše citovaným usnesením rozhodl, že provede důkaz přečtením protokolu o výsledku sv. [REDAKCE] tento protokol i bez souhlasu stran přečetl, jak umožňuje ustanovení § 102 odst. 2 tr.ř. Tento důkaz byl prováděn i u vědomí předešlého usnesení, jímž bylo podle § 206c odst. 6 tr.ř. rozhodnuto o neprovedení dokazování, neboť výpověď svědkyně je důležitým

Shodu s prvopisem provedla Radka Veselská.

důkazem nejen v otázce viny obžalovaného, ale také ve vztahu k nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy.

- 5 Z protokolu o výsledku poškozené svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] pak soud ověřil, že se oba projednávané skutky staly tak, jak je popsáno ve skutkové větě rozsudku. Z výpovědi poškozené se dále podává, že zdrojem traumatizace v jejím případě je jednak skutečnost, že o událostech intimní povahy musela podrobně vypovídat před policejním orgánem, jednak to, že se obávala důsledků publikace obrazového záznamu, který ji zachycoval při sexuálním styku s obžalovaným.
- 6 Soud dále podle § 213 odst. 1 tr.ř. v hlavním líčení provedl **listinné důkazy**. Na č.l. 143, 145, 146 a 148 jsou založeny osobní výkazy obžalovaného, z nichž soud zjistil, že jde o dosud zcela bezúhonnou osobu, která nebyla soudně trestána, vězněna, v jiné věci stíhána nebo postižena pro přestupek. Na č.l. 151 se nalézá zpráva orgánu sociálně právní ochrany dětí [REDAKCE] [REDAKCE], z níž se zjišťuje, že tato je studentkou [REDAKCE] v oboru prodavačka, má průměrný až podprůměrný prospěch. Matka s ní žádné poruchy v chování neřeší. Pošk. byla hospitalizována v nemocnici pro ataku úzkosti, dle matky u ní přetrvávají známky úzkosti a dlouhodobého stresu. Ze zprávy není zřejmé, co má být zdrojem úzkosti a stresu poškozené, časová souvislost s projednávaným skutkem je sice zřejmá, časová souvislost však nemusí být současně příčinnou souvislostí. Zmínka o problémech se školním prospěchem otevírá prostor pro úvahu o možných jiných zdrojích úzkosti a stresu poškozené, než je projednávané jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. Na č.l. 153-154 spisu je založení uplatnění nároku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy. Na č.l. 156-159 spisu jsou založeny lékařské zprávy, které do spisu založil zmocněnec poškozené. Z nich se zjišťuje, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] měla při lékařských vyšetřeních na neurologii uvádět, že má psychické potíže související s jejím předvoláním k soudu (*pozn. soudu: poškozená nebyla soudem k hlavnímu líčení předvolávána, toliko její zmocněnec o něm byl vyrozuměn*). Také ve zprávě dětského oddělení Nemocnice [REDAKCE] se nalézá zmínka o psychických potížích poškozené, jejich povaha ani příčiny se však ze zprávy nepodávají.
- 7 Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu podle § 2 odst. 6 tr.ř., dospěl k závěru, že není překážek bránících v uznání viny obžalovaného. Protože důkazy k otázce viny obžalovaného soud vzhledem k přijetí prohlášení viny v hlavním líčení neprováděl, o čemž rozhodl usnesením podle § 206c odst. 6 tr.ř., musel se v rámci odůvodnění rozsudku vystříhat jejich hodnocení, a to vzhledem k ustanovení § 2 odst. 12 tr.ř. a § 220 odst.2 tr.ř. V té souvislosti je proto soud nucen omezit se na konstatování, že pokud by důkazy k otázce viny obžalovaného shledal nedostatečnými, musel by postupovat podle § 206c odst. 5 tr.ř. a prohlášení viny nepřijmout. Hodnocení proto soud mohl podrobit toliko důkazy vztahující se k osobním poměrům obžalovaného – závěry tohoto hodnocení jsou pak podrobněji rozvedeny níže.
- 8 Pokud jde o **právní hodnocení** zjištěného skutkového stavu, dospěl soud k závěru, že obžalovaný naplnil jednáním popsaným pod bodem 1. výroku rozsudku všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr.z., neboť poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] tehdy mladší 15 roků, pohlavně zneužil jiným způsobem než souloží. Orální pohlavní styk není souloží *stricto sensu*, soud proto v rozsudku oproti obžalobě pozměnil právní větu, která se zmiňovala o souloží, třebaže ve věci ve skutečnosti šlo o orální pohlavní styk. Pokud jde o jednání pod bodem 2. výroku rozsudku, toto bylo právně kvalifikováno jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea 1 tr.z., neboť obžalovaný vyrobil elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě. Obrazový záznam poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] provádějící felaci obžalovanému, který obžalovaný pořídil prostřednictvím svého mobilního telefonu, je podle názoru soudu elektronickým pornografickým dílem. Byla-li na něm zachycena poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] tehdy mladší 15 let, pak šlo o elektronické pornografické

dílo zachycující dítě. Soud u obou projednávaných skutků shledal zavinění obž. [REDAKCE] ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.z., neboť je zřejmé, že obž. se jednání dopustil u vědomí toho, že poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] v době činu nebylo ještě 15 let a jedná se tedy z pohledu zákona o dítě.

- 9 Pokud jde o **obhajobu obžalovaného**, tato se primárně zaměřila na otázky rozhodné pro úvahu soudu o druhu a výměře trestu. Zdůraznila polehčující okolnosti a dala soudu k uvážení možnost ukládání trestu pod spodní hranici trestní sazby vzhledem k přijetí prohlášení viny obžalovaného. Ve vztahu k nároku na náhradu nemajetkové újmy obhajoba navrhla odkázat poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních. Námitky obhajoby soud při svém rozhodnutí zohlednil a vypořádal se s nimi tak, jak je podrobněji uvedeno níže v rámci odůvodnění výroku o trestu a výroku adhezního.
- 10 Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzal v úvahu zejména povahu a závažnost spáchaného trestného činu, způsob jeho provedení, dále poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života i možnosti jeho nápravy.
- 11 Pokud jde o **povahu a závažnost trestného činu** z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, soud konstatuje, že jde o trestnou činnost poměrně závažnou, v případě skutku pod bodem 1. výroku rozsudku jde o zločin s horní hranicí trestní sazby odnětí svobody 8 let. Smyslem zákona je v tomto případě zabránit předčasné sexualizaci nedospělých jedinců, která je vzhledem k jejich nezralosti nežádoucí a způsobila narušit jejich harmonický vývoj. Je zřejmé, že jednáním obžalovaného v tomto případě došlo právě k onomu následku, jemuž zákonodárce chtěl zabránit, tzn. k předčasné sexualizaci nezletilé poškozené.
- 12 **Způsob provedení činu** se nikterak nevymyká obvyklému způsobu spáchání trestné činnosti daného druhu.
- 13 Pokud jde o **následek činu**, bylo třeba uzavřít, že následkem činu došlo k předčasné sexualizaci tehdy nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]
- 14 **Okolnosti, za kterých byl čin spáchán**, nevyznačují významná specifika a neměly zásadní vliv na úvahu soudu o druhu a výměře trestu.
- 15 K **osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán ani postižen pro jakýkoli přestupek.
- 16 **Míra zavinění obžalovaného** není dle zjištění soudu snižována působením žádné vnější okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného.
- 17 **Pohnutka obžalovaného** je vzhledem k povaze činu nabíledni – jednalo se o projev snahy obžalovaného dosáhnout pohlavního ukojení na poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]
- 18 **Polehčující okolnosti** shledal soud tyto: Obž. spáchal tr. čin poprvé, se soudem řádně spolupracoval, činu litoval a před spácháním skutku vedl řádný život.
- 19 **Přítěžující okolnost** byla zjištěna toliko jediná; spočívá v tom, že obžalovaný spáchal více trestných činů v souběhu (§ 42 písm. n) tr.z.) Váha této přítěžující okolnosti nicméně nebyla velká, když ani počet sbíhajících se trestných činů nebyl vysoký, šlo o dva trestné činy spáchané v souběhu. Obž. sice spáchal trestný čin ke škodě dítěte (*ve smyslu § 42 písm. b) tr.z.*), tuto přítěžující okolnost mu soud však k tíži nekladl, když znak spáchání činu na dítěti je zahrnut již v samotné

právní kvalifikaci skutku a opětovné přičítání této okolnosti k tíži obžalovanému coby přitěžující okolnosti by se protivilo ustanovení § 39 odst. 5 tr.z.

- 20 **Osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného**, nakolik byly dokazováním v hlavním líčení zjištěny, lze shrnout tak, že jde o mladého, zdravého, svobodného a bezdětného muže, který je zaměstnán v dělnické profesi, pobírá mzdu cca 30.000 Kč měsíčně a dosud nebyl soudně trestán.
- 21 **Dosavadní způsob života obžalovaného** nevykazuje z trestněprávního pohledu žádných závad.
- 22 **Chování obžalovaného po činu** nevykazuje žádná zřetele hodná specifika a nemělo zásadní vliv na úvahu soudu o vině či trestu.
- 23 **Snaha nahradit nemajetkovou újmu** se u obžalovaného žádným faktickým jednáním neprojevila. Obžalovaný v rámci posledního slova podle § 217 tr.ř. vyjádřil nad svým jednáním lítost. Toto jeho prohlášení nicméně soud mohl v jeho prospěch brát v úvahu spíše jen podpůrně, když zaznělo v rámci posledního slova, tedy až poté, co soud ukončil dokazování. Soud přitom v rámci hodnocení důkazů může přihlížet jen k těm důkazům, které před ním byly v hlavním líčení provedeny. Poslední slovo obžalovaného se však podle zákona odbývá až po skončení dokazování. Soud nicméně toto prohlášení obžalovaného nemůže ani zcela ignorovat – v tom případě by se totiž nabízela otázka po smyslu institutu posledního slova, pokud by soud nemohl s tímto vyjádřením obžalovaného jakkoli dále pracovat a zohledňovat je při svém rozhodnutí. Soud tedy zmíněné prohlášení obžalovaného pokládal za dílčí zmírnění nemajetkové újmy, která byla způsobena poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] Lítost jako projev sebereflexy bezpochyby m
- 24 **Postoj obž. k trestnému činu v trestním řízení** lze shrnout tak, že obž. prohlásil svou vinu ve smyslu § 206c tr.ř., což soud hodnotil podle § 39 odst. 1 tr.z. jako okolnost svědčící ve prospěch obž., aniž by však současně shledal podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) tr.z.
- 25 Veškeré shora uvedené okolnosti, které jsou podle zákona rozhodné pro úvahu soudu o druhu a výměře trestu, soud hodnotil a dospěl k závěru, že pokud jde o **druh trestu**, je v případě obžalovaného třeba ukládat podle § 43 odst. 1 tr.z. úhrnný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 187 odst. 1 tr.z., která je v tomto případě pro ukládání úhrnného trestu určující. Alternativní druhy trestu lze jako samostatný trest ukládat toliko za přečiny, v tomto případě však soud projednával i zločin. Vzhledem k osobě obžalovaného, který je velmi mlád a dosud bezúhonný, soud nepokládal za potřebné ukládat trest odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě – k nápravě obžalovaného i k ochraně společnosti podle názoru soudu prozatím postačí toliko mírný výchovný trest, uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 187 odst. 1 tr.z., s podmíněným odkladem výkonu na kratší zkušební dobu. Jakkoli by formálně byly splněny i podmínky ukládání trestu pod spodní hranicí trestní sazby podle § 58 odst. 2 písm. b) tr.z., soud tímto způsobem nepostupoval, neboť rozsudek má představovat také jistou formu imateriální satisfakce nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a v případě ukládání trestu pod spodní hranicí trestní sazby by to mohlo být interpretováno jako bagatelizace nemajetkové újmy, která byla poškozené [REDAKCE] jednáním obžalovaného způsobena.
- 26 Jde-li o **výměru uloženého trestu**, dospěl soud k závěru, že tento je zapotřebí obžalovanému ukládat ve výměře 12 měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Soud je se zřetelem k osobě obžalovaného toho názoru, že přísnějšího trestu není zapotřebí, když i od takto mírného trestu si lze slíbovat dostatečný výchovný účinek na obžalovaného. Přísnější trest nebyl k dosažení účelu trestu zapotřebí, a to i se zřetelem k soudem přijatému prohlášení viny, proto nebyl s ohledem na § 38 odst. 2 tr.z. ukládán.

- 27 Pokud jde o **nárok poškozené [REDACTED] [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy**, soud uvážil takto:
- 28 Pošk. [REDACTED] [REDACTED] se prostřednictvím svého zmocněnce připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 75.000 Kč. Toto písemné připojení (*na němž poškozená následně u hl. líčení prostřednictvím zmocněnce setrvala*) je založeno na č.l. 153 a násl. spisu a je z pohledu lhůty uvedené v § 43 odst. 3 věty druhé tr.ř. včasné. Soud současně neměl důvodné pochybnosti o tom, že poškozená [REDACTED] [REDACTED] obecně je osobou, které je k uplatnění tohoto druhu nároku aktivně legitimována.
- 29 V případě řádně a včas uplatněného nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích, která vznikla v důsledku trestného činu, je soud povinen nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obviněného, vůči němuž byl tento nárok uplatněn.
- 30 Jestliže se vskutku jedná o nemajetkovou újmu, je třeba posoudit, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejedná o postačující jen morální zadostiučinění, ale při splnění podmínek podle § 2894 a § 2951 o. z. má poškozený nárok na její náhradu v penězích.
- 31 Podle § 2894 odst. 2 o.z. nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána (což je případ této trestní věci, neboť má jít o nemajetkovou újmu vzniklou *ex delicto*), postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
- 32 Podle § 2910 o.z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Toto ustanovení podle názoru soudu představuje v projednávaném případě hmotněprávní základ odpovědnosti obžalovaného [REDACTED] za nemajetkovou újmu způsobenou poškozené [REDACTED] a to ve spojení s výše již citovaným ustanovením § 2894 odst. 2 o.z. a dále ve spojení s ustanovením § 2951 odst. 2, § 2956 o.z.
- 33 Podle § 2951 odst. 2 o.z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
- 34 Podle § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části o.z. (*v podmínkách této trestní věci by přicházel v úvahu zásah do práva poškozené na ochranu důstojnosti, vážnosti, cti, soukromí a projevů osobní povahy podle § 81 odst. 2 o.z.*), nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
- 35 V podmínkách této trestní věci soud naznal, že nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání jakéhokoliv peněžitého nároku poškozené [REDACTED] [REDACTED] z titulu náhrady nemajetkové újmy, když ta nemajetková újma, která poškozené v důsledku jednání obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] vznikla (*tzn. nemajetková újma vzniklá zásahem do jejího práva podle § 81 odst. 2 o.z. na ochranu důstojnosti, vážnosti, cti, soukromí a projevů osobní povahy*) je dostatečně kompenzována již samotným faktem, že zdejší soudem byla konstatována vina obžalovaného [REDACTED]. Samo veřejné konstatování viny obžalovaného trestním soudem v rámci odsuzujícího (byť dosud nepravomocného) rozsudku je aktem, jehož smyslem je vedle adekvátního potrestání obžalovaného právě také poskytnutí imateriální satisfakce obětem trestné činnosti.

- 36 Ne každý poškozený, jemuž je trestnou činností způsobena nemajetková újma zásahem do jeho práv podle § 81 odst. 2 o.z., má „automaticky“ nárok na poskytnutí peněžité satisfakce. V tom ohledu soud znovu zdůrazňuje a připomíná ustanovení § 2951 odst. 2 o.z., podle něhož je peněžitá satisfakce přípustná teprve v případě, kdy jiný způsob zadostiučinění není „*skutečným a dostatečně účinným*“ odčiněním nemajetkové újmy.
- 37 Je zřejmé, že zákonný pojem „*skutečné a dostatečně účinné odčinění*“ je poněkud vágní a neurčitý – vyžaduje tedy poněkud zevrubnější objasnění, jak nalézací soud tento pojem vyložil v poměrech této trestní věci.
- 38 Nemajetková újma, která měla být poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] v této věci způsobena jednáním obžalovaného [REDAKCE] má spočívat - jak se podává z jejího písemného připojení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy - ani ne tak v samotném projednávaném skutku, jako spíše v tom, že účast poškozené na projednávaném skutku je (mohla by být) uvedena v širší známost a poškozená by tak v očích okolí mohla být znevážena.
- 39 Má-li tedy jádro nemajetkové újmy způsobené poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] spočívat v možnosti jejího znevážení v očích jejího okolí v případě, že by její participace na předmětném skutku vešla v širší známost, pak je soud toho mínění, že dostatečně účinným prostředkem odčinění vzniklé nemajetkové újmy je právě samo rozhodnutí zdejšího soudu, jímž byla veřejně konstatována protiprávnost jednání obžalovaného a současně i jeho vina trestným činem.
- 40 Soud vystoupil na ochranu práv poškozené již tím, že odsuzujícím rozsudkem deklaroval protiprávnost jednání obžalovaného, kterého současně za toto jednání potrestal. Má-li vzniklá újma poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] imateriální povahu, pak je podle názoru soudu spravedlivé, aby rovněž satisfakce poskytnutá za tuto újmu měla shodnou, tzn. imateriální povahu.
- 41 Další (peněžité) satisfakce není podle názoru soudu zapotřebí, neboť samo rozhodnutí zdejšího soudu představuje ve smyslu § 2951 odst. 2 o.z. dostatečně účinné odčinění nemajetkové újmy. Z toho důvodu již poškozené [REDAKCE] nesvědčí hmotněprávní nárok na peněžitou náhradu způsobené nemajetkové újmy a byla proto s tímto nárokem v plné míře odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr.ř., jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Krajský soud v Českých Budějovicích. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo

řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. **Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.**

České Budějovice 16. leden 2023

Mgr. Jan Sklenář, v.r.
předseda senátu